

izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti vsak mesec ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10
1/2 5

Posamične številke stanejo 10 vin. „Soča“ ima naslednje izredne priloge: Ob nedeljah „Kažipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in „Kažipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva-krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici 7. I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo. Plačila in poslanice se računijo po Petrit-vrstah če 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za vse in vsebinske oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopolni naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v določeno uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1.80.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekališču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matijassi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrončič na trgu della Časerna.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Sredstva klerikalnih agitatorjev.

Res je postala cerkev po zaslugi naših agitatorjev jama razbojnikov, katero izkoriščajo v svoje strankarske egoistične namene.

Tako je prišel v soboto 11. t. m. dr. Faidutti s popom Perinčičem v Doberdob, da bi imel svoj klerikalni shod. Način, kako je imel ta shod, je res infamen. Najprvo je imel dr. Faidutti ljudstvo v cerkev, kjer je imel večernice, in ko so iste končale, je sklical ljudi k shodu, tako da se je ljudstvu zdel shod kot neko nadaljevanje službe božje, neko sveto opravilo. V naši vasi je ljudstvo v obče naprednega mišljenja, ali čujte, kaj vse lahko napravi klerikalno natolcevanje in nabujkanje! Kake mreže nastavlja klerikalci, da vlovijo ljudstvo, ki se nima svojega trdega prepričanja!

Ker je nastopil tamkajšnji g. učitelj na shodu proti dr. Faidutti-ju, raznesli so kateri klerikalni backi čudno, mistično vest g. učitelju, namreč vest, da je raztrgal in poteptal podobo Krista.

To sredstvo se uporabljajo, da bi si pridobili omahljivo ljudstvo. In v svoji jezuitski domoljubnosti so ti klerikalci to ljudstvo tako hipnotizirali, da je moral iti v šolo občinski zastopnik ter pogledati, ali visi še Kristusova podoba, — in Kristus je visel na steni ves začenši in s pajčevino ovit.

Da bi pa ne izgubili ti klerikalci svojega vpliva, kajti volitve so bile pred vrati — raznesli so takoj drugo krivo vest, da je isto učitelj vrgel Krista iz šole v Jamnici, kjer ima svojo ekskurendo. In tudi tam je šlo občinsko zastopstvo pogledat v šolo, ali visi še Kristus na steni, — in Kristus je visel.

Vpliv svojega grdega obrekovanja pa so raznesli z lažjo, da je imel g. učitelj 3 tedne v zaporu.

Če uporabljajo torej klerikalci taka sredstva, ni čuda, da jim siedi masa.

V politični agitaciji jim je dober vsak trik, da le dela za njih stranko. Kaj je njim mar moralna in vera!

G. dekan iz Devina pošilja agitirat onega Perinčiča, moža, nad katerim se zgražajo vsi človeki, kar se tiče morale. Perinčič je moralna, — ta dva pojma združujejo naši klerikalci ob času volitev. In g. dekan iz Devina je priporočal Perinčiča g. županu iz Doberdoba ter ga prosil, naj podpira njegove namene.

Res so zmagali klerikalci, a če pogledamo njihova sredstva in njihovo delovanje, lahko reči, da s klerikalno zmago peša Kristova vera. In oni se borijo za Krista!

Volilno gibanje

na Krasu in Vipavskem.

Ali res ho Šustersič general?

»Slovenec«, »Gorica« in »Prismojenec« so vsi doslej izvoljeni poslanci med Slovenci in Hrvati že marionete v umazanih rokavah dr. Žlindre v Ljubljani. In na bližnji podlagi agitirajo celo proti naprednim kandidatom na Štajerskem, v Ljubljani in pri nas, ki so v ožji volitvi, češ: kaj volilci, kako mogočni smo mi klerikalci, kakó vpliven bo naš klub, — in kakó bodo naprednjaki osamljeni.

calci, kakó vpliven bo naš klub, — in kakó bodo naprednjaki osamljeni.

Nesramna baharija to! Na Štajerskem je že izvoljen jeden naprednjak, na Koroškem Grafenauer, v Trstu in Istri so že štirje naši poslanci izvoljeni, Dalmacija pošlje tudi na Dunaj može, ki se ne bodo ločili od Istranov, — kako morejo klerikalci vse te može šteti med Šustersičeve marionete? Mi smo prepričani, da vsi ti poslanci se bodo lepo zahvalili za klub, kateremu mora biti načelnik dr. Žlindra; oni bodo pač radi v klubu, kateremu bodo volili načelstvo sami. — Kakor pa danes stvari stoji, ta načelnik ne more biti dr. Žlindra! Človek, ki je tako nesramno ubijal najdelavnejšega Slovenca — župana Plahajnarja, — človek, ki je rabil v političnem boju najpodlejša vseh sredstev, taka podivjana zver ne more stati na čelu klubu jugoslovanskih poslancev. — Zastopniki naroda, ki imajo kaj časti v sebi, se lepo zahvalijo za takega voditelja!!

Le prav bi bilo, da bi izvoljeni poslanci protestovali proti infamni drzovitosti klerikalcev, ki vse spravljajo pod Šustersičev klobuk.

Volilci! Zato le pogumno v boj za domačega, ljudskega, naprednega kandidata Štreklja, ki bo imel v državnem zboru več prijateljev nego Plahajnar! — Štrekelj je že v prijaznih odnosih z izvoljenimi poslanci v Trstu, Istri in Dalmaciji, — Plahajnar pa še ni in še ni gotovo, da si kdaj pridobi njihovo prijaznost.

Volilni shodi v cerkvah.

Neverjetne, strašne reči pripovedujejo ljudje s Krasa. — Binkoštna praznika so porabili politikujoči nunci zopet za prav nesramno agitacijo po cerkvah. Grmelo je izpred oltarja in s prižnice skoro povsod, — povsod so klicali ljudstvo na križarsko vojsko proti liberalcem, ki hočejo podirati cerkve, poditi križ iz šole, zapoditi duhovnike, da bodo morali ljudje umirati kakor psi brez zakramentov, — in ženske so strahili z razporoko. — V prvi vrsti so fanatizovali ženske. To je bilo ženskih solz na potoke, rtilice so svoje može, naj za božjo voljo volijo katoliškega Petra Plahajnarja, sicer da bo njihova hiša nesrečna za vselej. — Klerikalci fanatizujejo nevedno, neumno ljudstvo. V ta ostudni namen so porabili tudi vsa nedovoljena, nepoštena, lopovska sredstva. — Socijalni demokratje imajo prav, da duhovščina na take načine najuspešneje podira Petrovo skalo; njihče drugi bi je ne porušili prej. Zato so bili demokratje proti »Kanceljparagrafu«. Oni pravijo tako: Kdor ima le še količkaj soli v glavi, ga ne premoči ne ropotanje po cerkvah, ne strahovanje s peklom in hudiči. Komur to zmeša možgane, je revček, kateremu ni pomagati. Toda čedalje več ljudij klerikalci podé s tem iz cerkve, duhovščina bo sovražena čedalje huje, — in Petrova skala se bo rušila. — Kdor ima zdrave oči in ušesa, vidi in sliši zdaj vsak dan, da imajo socijalisti prav. — Maščevanje torej ne izostane. Ne bo dolgo, ko bodo klerikalci še miho klicali na pomoč, ko se bodo potapljali v svoji barki. Kdo jih bo slišal? Peščica zaostalih backov, katerih glasovi tedaj ne bodo več ne tehtali in ne šteli.

Med volilno dobo so prišle letos še Šmarnice. Tudi tu ni drugega nego politika, agitacija, volitve, udriharije, laž, obrekovanje.

Ljudje se zgražajo, — in čedalje bolj izostajajo iz cerkve.

Sicer pa: čemu bomo mi bolj papežki nego je papež sam?! Naj torej podirajo! Mi ne bomo zidali!

Klerikalni agitatorji.

Klerikalci so najeli cele čete agitatorjev, ki lazijo po Krasu. Med temi je vse črno duhovnikov, ki posebno ponoči lazijo okrog. Na postaji Dutovlje jih je en večer izstopilo kar sedem in razkropili so se. — Tu pozno ponoči ljudje nimajo miru pred njimi.

Klerikalci, ki se delajo strašno verne katoličane, vzamejo v svoje svete vrste vsako barabo, da se jim le proda na slepo.

Trgovca Nabergoj v Štanjelu je človek jako dvomljive vrste. Sam se je polivalil, da ni bil pri spovedi že 15 let, in ko se je ženil, je kupil spovedni listek za en goldinar. — V Štanjelu je pričel malo štacunice v hiši vrlega naprednjaka g. Guliča. Nabergoj pa je vse drugo prej, le soliden trgovec ne. Nekoč mu je celo ušlo iz ust v pričo pričo: da si polagoma nabere dosti blaga, ga proda, — in potem jo popiha, ali pa vse — za žgè, da zavarovalnica plača. — Hišni gospodar je bil zaradi toga v strahu pred tem človekom, da mu hiše ne zažgè.

To je pravi tip klerikalnih stebrov po deželi! Vsak poštenjak se te bande izogiba. — Oj, ti bodo držali Petrovo skalo pokonci.

Rojaki! Taki agitatorji v posvetnih in duhovskih sukajah bodo oblegali vaše hiše posebno zadnji večer, ponoči in v jutro pred volitvijo. Zapodite te nesnage iz svoje poštene hiše! Volite domačina

Alojzija Štreklja.

Dva klerikalna agitatorja

se že klatita od četrta po Dol. Krasu. Eden teh dveh je hodil tudi po Nabrežini ter naletel jako slabo pri nekem soc. demokratičnem volilcu. Zjutraj ob 6. uri ga pustil klicati s pretvezo, da ima nekaj jako važnega z njim govoriti. Seveda, da je ta klerikalni gad začel takoj nagovarjati ga, naj bi on volil Lahajnarja, kakor tudi njega pristaši, drugače pa naj bi se vzdražali volitev.

Ko pa mu je ta odgovoril, da se on, kakor tudi njihova soc. demokratična stranka bori proti klerikalizmu in da se naj ne loti naprej agitirati po napredni Nabrežini, ker da je na Krasu trd kamen, je moral oditi z dolgim nosom.

V svojem prigovarjanju je ta lažnjivec govoril, da bode Štrekelj v parlamentu osamljen itd. — Kraševci pa dobro vedo, da ne bo res tako.

Vrzite klerikalne lopove iz hiše!

Naši shodi.

Včeraj je imela naša stranka volilna shoda v Šmarinjah in Gabrijah. Oba sta se prav dobro sponesla. Govoril je dr. Puc iz Gorice.

V Koprivi smo imeli jako živahen shod. Govoril je dr. Levpušček iz Gorice. Predsedoval je domačin g. Anton Bole. — Klerikalci so zbornali celo od Tomaja vse, kar so zmogli, da bi shod preprečili. Toda naprednjaki so jih iztisnili z dvorišča, ker niso dali miru. — Shod se je potem vršil ob splošnem navdušenju. Govorili so tudi nekateri domačini.

Razni drugi gospodje so imeli oba praznika nad 30 improviziranih shodov in shodičev po Krasu in na Vipavskem. Povsod je jako napeto volilno gibanje.

Izgubljene izkaznice.

Kdor je zgubil izkaznico, more dobiti drugo edino na glavarstvu, — in sicer iz Ajdovskega okraja v Gorici, Kraševci pa v Sezani.

Da pa na glavarstvu izroče novo izkaznico, mora volilec dokazati, da je res tisti, ki je v imeniku. Za ta dokaz je potrebno bodisi potrdilo županstva ali kaka druga legitimacija, potni list itd.

Volilci, ako ste izgubili izkaznico, brž na glavarstvo po novo.

Agitatorji, pazite, da se to zgodi! Preglejte, ali imajo vsi volilci izkaznice.

Volilci na Krasu

in Ajdovskem!

Kljubu strašnemu pritisku od klerikalne strani, kljubu nečuvenci zlorabi vere in cerkve v politične namene, kljubu strasni agitaciji nasprotne stranke so se volilci na Krasu in Ajdovskem vendar po večini držali hrabro ter glasovali protiklerikalno.

Prišlo je do ožje volitve med Štrekljem in Lahajnarjem. Ta ožja volitev se bo vršila 23. t. m.

Prepričani smo, da bodo pri drugi volitvi glasovali za Štreklja vsi oni, ki so mu oddali sedaj svoj glas, in pričakujemo, da se pridružijo še drugi tako, da bo izvoljen kandidat ljudske stranke gospod flojzij Štrekelj.

Gre za čast Krasa in Ajdovskega, gre za čast goriških Slovencev, zato vsi dobromisleči, zavedni volilci, na volišče oddat glasove za ljudskega kandidata flojzija Štreklja.

Goriški Slovenci so že dovolj udarjeni z izvolitvijo izdajice dr. Gregorčiča, in če pride še fon v državni zbor, sta dva volilna okraja tako rekoč brez zastopnikov, — torej je dolžnost volilcev na Krasu in Ajdovskem, da stopijo v kar največjem številu na noge ter izvolijo ljudskega kandidata flojzija Štreklja.

Farovži že imajo Gregorčiča in fona — ljudstvo še nima nič. Zategadel je dolžnost, sveta dolžnost volilcev na Krasu in Ajdovskem, da dajo slovenskemu ljudstvu na Goriškem vsaj jednega poslanca.

Na noge! Glave kvišku! Nič se ozirati ne na levo ne na desno, ampak misliti samo na 23. dan t. m., na dan ožje volitve, takrat pa: vsi na volišče, izvolit poslanca slovenskemu ljudstvu na Goriškem!

Kmetje, delavci, nevtrajeno na volišče, ako hočete imeti svojega poslanca v dunajskem parlamentu.

Izvolitev Štreklja bo pravi izraz ljudske volje ter glasen dokaz nasprotnikom, da po Krasu in Ajdovskem nimajo ničesar več iskati — da tu odločuje ljudska volja, katera zmaga prej ali slej tudi v drugih volilnih okrajih. Tako bodi!

Volilci, na volišče za Štreklja! Kličte Vas sveta narodna dolžnost.

Plahajnarja v Povirju — zapodili.

Plahajnar je smatral Povir pri Sežani za svojo glavno trdnjavo, na katero se je naslanjal. — Ali ravno tu je doživel večeraj najhujši poraz, odkar brusi pete po Krasu in prosi za glasove kakor siten berač.

Včeraj po maši je imel razglašen javen shod pred cerkvijo pod lipo. — Ljudstvo se je vrlo pripravilo na dostojen sprejem. Do 600 ljudi se je zbralo pod lipo in okoli nje. Zavedni štorci so prikorakali s svojo znano trobojnico, na katero so narodna dekleta uvezala ključ: Živio Štrekelj! Domačini so tudi imeli trobojnice. Laharnar je prišel v družbi dr. Dermastie in še dveh gospodov, katerih ne imenujemo, ker jima nečemo škoditi na imenu za bodoče čase. Vse ljudstvo je klicalo navdušeno: Živio Štrekelj! Proč s klerikalno bando! Laharnar — marš v Bukovino. — Laharnar ni mogel niti spregovoriti. Ljudstvo mu je klicalo v obraz vse njegove grehe prejšnje dobe. „Laharnar, kje je pa tvoja sabljica! Laharnar, zapri nas, zapri!“ itd.

Prosil je župana, naj mu dovoli staro šolo za zaupen shod. Župan je dovolil. Toda vrli podžupan g. Anton Vrč je skočil na noge in dejal: „Župan ima en glas, ali jaz imam pri tem tudi kaj govoriti. Laharnar ne bo zboroval v naših prostorih!“ — Ljudstvo je viharno pritrdjevalo in vpilo: „Proč s klerikalno bando! Laharnar — marš v Bukovino!“ — Slučaj je hotel, da je prižvižgal mimo vlak. Ljudstvo kriči in se smeje: „Ustavite, ustavite, tu se Plahajnarju mudi v Bukovino!“ — In kakor da bi ga hoteli postaviti na vlak, so se vse one množice začele valiti proti Laharnarju in njegovi družbi. Dermastia je tudi tam drmastil in skušal rešiti pozicijo, ali vsa njegova predrznost ni nič izdala. Jeden volilcev mu je zaklical: „Na Tolminskem si tolkel za glavo v mah, pri nas pa so kraška tla, tu si butico razbiješ.“ — Ljudstvo se je postavilo na pohod, udarilo „U boj, u boj!“ in gnalo Laharnarja in Dermastio ven iz vasi do zadnjega ovinka, ki drži v Žirje. — V slovo so mu zaklicali še „Plahajnar — marš v Bukovino!“

Tako je končal „shod“, od katerega je Plahajnar veliko pričakoval. —

Ta lekcija je bila huda! Toda, kolikor so nam zatrjevali naši voditelji iz tamošnjih krajev, ni se mu ne bilo godilo tako hudo, ako bi Laharnar ne hodil v družbi z Dermastio, kateremu Kraševci en dan ali drugi prerahljajo kosti.

Laharnarja ni bilo v Lasko.

Za večeraj popoldne je imel Laharnar namenjen shod v Naklem. — Ljudje so se že pripravljali na sprejem, kakor v Povirju. — Kolesar je takoj obvestil, kako se je godilo Laharnarju v Povirju. Veliko veselje je zavladalo med ljudstvom, da so se sosedje Povirci tako odločno postavili. — Toda Laharnarja ni bilo. Napovedani shod se ni vršil. Laharnarju je bilo dovolj tega, kar je doživel v Povirju in jo je popihal domov v Tomaj, da si tam ohladi udarce, ki jih je dobil v „svoji trdnjavi“ Povirju. — Slava Povircem! Živio Štrekelj!

Plahajnarja ni bilo v Lokev.

Za večeraj pod noč je imel Laharnar napovedan shod v Lokvi. — Ali ni ga bilo tje, ker je zbežal iz Povirja v svoj kraški kvartir Tomaj. — Tam ob cesti iz Povirja se mu je postavil nasproti volilec iz Lokve in mu zaklical: „Tu te je ljudstvo počakalo v vasi, — v Lokvah te počakamo pred vasjo, — in tekel boš nazaj še bolj nego tečeš zdaj!“ — Hud paper! Nič čuda, da mu je zlezlo srce v hlače in da ni šel na shod, če tudi je imel

pri sebi tistega nesramno predrznega Dermastio. — V Lokvah je dobil dr. Gregorin 212 glasov, ti so zdaj vsi za Štreklja! Zmaga gotova! Živio Štrekelj!

Plahajnarja v Skopem — odslovili.

Tudi v Skopo je prišel, kjer je dobil le 5 glasov pri prvi volitvi. Lepo se je pripočel in ponižno stopil celo v hišo, kjer ni zapustil dobrega spomina. — Toda dobil je tudi zaslužen odgovor v Skopem. Povedali so mu v obraz, da v Skopem nima ničesa iskati, ker tam nič zgubil ni, glasovi pa da so že vsi namenjeni vrlemu domačinu Alojziju Štreklju. — Laharnar jo je lepo na tiho pofulil iz Skopega.

Klerikalni shod v Šmarjah.

Klerikalčki so priredili shod v farovžu. Pridigal je dr. Breclj. Vabili so in vabili, privabili pa 80—90 mož, med temi polovica naše stranke. Breclj se je zaganjal v Štreklja ter ga grdil. Rekel je, da je samo potovalni učitelj, češ, človek mora vendar imeti kak poklic; če drugega ni, pa postane potovalni učitelj v Dalmaciji. To je nesramost, Vi, katoliški dohtar. Sram Vas bodi, da tako govorite o Štreklju! Štrekelj je posestnik na Krasu. On se ni silil, ampak vlada ga je poiskala za Dalmacijo. To je le častno zanj. Mi smo ponosni na Štreklja, in tim bolj je naš — čimbolj ga klerikalci blatijo. Govoril je Breclj tudi o častnih občanstvih Laharnarjevih. Vemo, koliko veljajo. Ker so se ga bali, je postajal častni občan. — Tudi v gostilni po klavernem shodu se je Breclju slaba godila. Navadni volilci so ga ugnali v kozji rog. Brez upa jo je odkuril v Gabrije, kjer so a menda tako sprejeli kot pri nas.

Poslovili smo se od njega s klici živio Štrekelj!

Plahajnarček in njegov oče.

Plahajnar se je rodil pod kmečko streho. Ali kmečki krov, katerega je pestnik Gregorčič tako lepo slavil, ni nikdar prijal ne Plahajnarčku ne Plahajnarju.

Ko je ribal klopi po goriških šolah, je bil Plahajnarček že jako ošaben. Kot pob je kazal strašno ošabnost, ki je segla jako daleč.

Nekdo, ki ga dobro pozna iz tistih let, nam pripoveduje, da je bil Plahajnarček tako ošaben kot učenec v Gorici, da niti s svojim očetom ni hotel iti sku-paj po ulicah v Gorici. Rekel je: vi pojdite po onem kraju, jaz pa po tem!

Oče Plahajnarjev je bil kmet. Že takrat se je Plahajnar sramoval kmeta — kako naj bi ga sedaj zastopal?! — Kot en glas mora zadoneti: Proč s Plahajnarjem, proč s takim človekom, ki se je sramoval svojega kmetškega očeta!

Nesramen pamflet dr. Gregorčiča proti Štreklju.

Dr. Anton Gregorčič je izdal na vipavske in kraške volilce nesramen pamflet proti Štreklju in za Laharnarja; sopedpisal ga je tudi Fon in pokazal že s tem prvim činom, da pojde čez drn in strn za gnilo posodo Gregorčičevo. — V tem pamfletu govorita, da bi morali biti vsi poslanci iz jedne dežele jedini, Gregorčič in Fon pa ne moreta in ne marata složno postopati s Štrekljem. In zato, ker onadva nečeta biti složna s Štrekljem v državnem zboru, naj ga ljudstvo ne voli, ako hoče sebi dobro, pač pa naj voli Laharnarja.

Nekaj tako nesramnega še nismo čitali tekom volilnega boja. Nečuvena je predrznost, s kakoršno dva že izvoljena poslanca posezata v agitacijo v drugem volilnem okraju, češ: volilci, ako ne volite moža, katerega midva hočeva, tedaj gorjé vama, najino maščevanje ne izostane.

Volilci! Dajte na ta nesramen pamflet edino zaslužen odgovor z veličastno izvolitvijo Alojzija Štreklja, vašega domačina. — Ni se vam bati, da Štrekelj ne bo imel zavznikov, — imel jih bo več nego dr. Anton Gregorčič in njegov oproda Fon, ako ta ostane v Gregorčičevi družbi in se ne primakne bolj skupini, kjer bo Štrekelj.

Narodne poslance iz Štajerske, Koroške, Trsta, Istre in Dalmacije opozarjamo na ta nesramen pamflet Gregorčičev; iz njega spo-

znajo, da je za res nemogoče složno nastopanje s takim človekom, — spoznajo vso nizkoto, ki jo porablja ta človek v dosego svojih strankarskih namenov proti ljudstvu.

Nasproti temu pamfletu pa povemo mi: Mi vemo, da večina jugoslovanskih poslancev želi g. Štreklja v svojo sredo in da bi se lepo zahvalila za Laharnarja. Kdo bo imel torej boljše zaveznike, Štrekelj ali Laharnar?!

Iz Rihemberga.

Zadnjič je komisija pri nas zavrgla 24 glasov za Štreklja, ker so bili lepljeni. Sedaj pa jih ne bo, poskrbimo pa še, da bo še več glasov za Štreklja. — Klerikalna nesramna agitacija naj prav vspodbudi naše volilce, da gredo polnoštevilno na volišče! Vsi za Štreklja!

IZ LOKAVCA.

Jošk Vidmar je imel shod 19. t. m. pri nas. Drznil se je sramotiti Štreklja in jezil se je nad nami, da smo ga volili. Dr. Breclj se je žalostno držal. — Jošk, le potolažen bodi: tudi v četrtak bomo Lokavčani volili Štreklja. — O drugem se še pomenimo.

Vsi na volišče!

Vsi za kmetškega kandidata Štreklja!

Dolžnost vseh dobromislečih volilcev na Krasu in na Vipavskem v četrtak 23. t. m. je ta: iti na volišče glasovat za kmetškega kandidata Alojzija Štreklja!

Štrekelj ima vse potrebne sposobnosti za dobrega kmetškega poslanca. On je sam kmetovalec, kmetijska stroka je njegov poklic. Štrekelj je Kraševce, domačin, ki ljubi grudo, na kateri se je rodil. Štrekelj je sin poštene krščanske rodbine na Krasu, in Kraševci so ponosni nanj.

Štrekelj je zastopal koristi kmeta jako lepo že v goriškem deželnem zboru. Kadar se je oglasil k besedi, ga je poslušala pozorno vsa zbornica, in laški poslanci so se oglašali k besedi po njegovem govoru. Štrekelj je resen, uvaževan deželni poslanec.

Imeli smo priliko videti kraškega kmetiča v deželnem zboru v Gorici, ki je poslušal možki govor Štrekljev, kako zadovoljen je šel iz zbornice ter polglasno rekel: Ta je naš mož, ta je pravi kmetški poslanec.

Štrekelj se je potegoval v goriškem deželnem zboru za napredek našega ljudstva, za odpravo raznih krivic, pred vsem pa za kmetške koristi. Za brezobrestna posojila je bil najhujše boje v zbornici. S povzdignjenim glasom je zahteval, naj se poviša znesek v ta namen, naj se prošnje hitro rešujejo itd. Tako v vsakem zasedanju. Ali čujte! Dr. Gregorčič ni imel nikdar srca za Kraševce. Kar poki-mal je Lahom, če so zahtevali še toliko in toliko tisočakov za Furlanijo, za slovenske vinogradnike se še zmenil ni. Namesto da bi podpirali klerikalci Štreklja, so šli proti njemu z Lahi vred.

Škandal, da mu ga ni para! In tisti dr. Gregorčič, ki je na tak način kazal svojo ljubezen vinogradnikom po Vipavskem in po Krasu, ima to predrznost, da vsiljuje svojega pajdaša Vipavcem in Kraševcem za poslanca. Tisti Gregorčič, ki je glasoval v državnem zboru proti koristim kmeta, ko je šlo za znižanje zemljiškega davka, tisti Gregorčič, ki se v deželnem zboru še zmenil ni za trpeče vinogradnike, marveč je delal proti njim tako kot laški poslanci.

In sedaj naj bi prišli na površje en Laharnar, ki je tepel Kraševce s sabljo, ki jih je zapiral in gledal z vrha doli — en Laharnar, ki bi kazal v državnem zboru isto ošabnost, tisto preziranje do kmeta kot nekdanj, ko je bil glavar, en Laharnar, ki bi glasoval v družbi z Gregorčičem proti kmetom! Nikdar, nikdar!

Zato pa vsi na volišče! Nič naj ne straši volilcev! Naj bo lepo ali slabo vreme, nobeno opravilo ne sme zadržati volilcev, dolžnost kliče vse na volišče glasovat za kmetškega kandidata

Alojzija Štreklja!

Vsi kot en mož v boj za kraškega poštenjaka, za moža iz ljudstva, ki je že neštetočkrat pokazal svojo skrb in svojo ljubezen do kmečkega in delavskega trpina. Poslanec Kraševcev in Vipavcev bo:

Alojzij Štrekelj!

Po volitvah v gorah.

(Opis klerikalne gonje in drugo.)

Iz baške doline.

Volitve so končane, pogledimo, kako je bilo. Propadli smo v grahovskem županstvu, kjer je 908 volilcev, za 55 glasov. Ali naj nas to straši? Ne in tisočkrat ne! Bodimo zadovoljni in ponosno glejmo na vspeh svojega dela. Mi smo vedeli, čemu in zakaj se borimo, nasprotniki pa so bili pravi božji volički, ki so mislili, da rešujejo vero. Tepci! Naši volilci, zavedni mežje in fantje, so na dan volitve z dokazi vgnani obloškega vikarja, da jim ni mogel več odgovarjati, ampak je stisnil rep med noge in osramočen odšel. Tu je bilo seveda drugače kakor v cerkvi, kjer lahko laže in farba, a ljudje morajo molčati. Večina nasprotnih volilcev pa niti imena Gregorčič ni znala izgovoriti. Pred gostilno Kemperle v Hudijužni so sedeli 80 letni in starejši ubožčki, zvečili so kos kruha in čakali, da pojdejo na volišče. Pamilovali smo te reveže, da so jih prignali brezvestni sleparji na dolgo pot v Hudojužno. — Vsi smo se prepričali, da je zmogala nevednost in sleparija.

Stari Lazar v Nemškem Rutu je rekel v cerkvi: za sveto Kristusovo vero gre; možje na noge. In „možje“, podkurjeni po svojih ženah, so stopili seveda na noge in mislili, da rešujejo vero. Ravno tako je bilo v Stržičih in Oblokah. Ljudje so prejeli že podpisane izkaznice. Obloški vikar je rekel še zraven tega: če ne volite Gregorčiča, grem jaz proč in ostanete brez duhovnika. In ljudje so volili Gregorčiča, da ne bodo brez „gospoda“ Župana Golob je tudi delal za klerikalce, češ, da je govoril z gosp. sodnikom in glavarjem, ki sta mu tako nasvetovala. To si je možiček seveda izmislil, in ko mu je rekel napredni mož, da župan mora vprašati za mnenje župstyo in ne glavarja, je na to v svoji modrosti tako odgovoril: Jaz imam denar in če sem kdaj kaj dolžan, pa plačam. O Golob, Golob, dear imaš, pa možta nimaš. V tej lepi družbi je bil tudi občinski tajnik Tonče. Ako misli, da ne vemo za vsa njegova pota, se mož moti. Pa že pride dan obračuna, naj se le potolaži.

Najhujše je bilo tam gori v podbrški fari. Župnik Tine sicer ni veliko opravil, ker njegova stvar s kuharico in otrokom se ni pozabljen in pravijo, da tudi časa nima, ker mora zibati. Imel pa je pomočnika, ki je zanj delal. Ta njegov pomočnik, ki je bil se pred kratkim časom hud liberalce, je šel sam v Ljubljano in dognal, kedaj je bil župnikov otrok rojen in krščen in se-le od njega smo zvedeli o tem otroku natančneje podatke. Torej opišimo tega neznačajnega v par vrsticah. Ta je mežnarjev Ivanc, ki se piše za Ivana Torkar in je v prostem času poštar v Podbrdu. Ta možiček se je več let kazal kot najhujšega liberalca. Iz njegovih ust ni bilo slišati besede duhovnik, ampak vedno le far in far. Kdor je prišel v njegovo gostilno, je videl moža, ki je tolkel po mizi in kričal: alston farji, alston farji. In ta možiček je postal pred 4 tedni klerikalec. Zakaj?

Čujte in strmite! Klerikalci so obljubili Ivancu, da bo deželni poslanec, če bo pridobil In Ivanc je postal kar čez noč „priden“ in vnet za sv. vero in duhovnike. Kakor slišimo od Podbrčanov, je kar po hišah agitiral Gregorčiča in v tuji gostilni je prosil ljudje naj ne pravijo far ampak duhovnik. Gostje so mu zamašili usta z odgovorom, da so naučili besedo far od njega. Takšen je torej ta Mežnarjev Ivanc, ki misli biti poslanec. Či bo res tako nesramen, da bo kandidiral v dež. zbor, pokažemo v pravi luči njega in njegovo Nano, ki se tudi poganja za „vero“.

Proti takim ljudem in takim sredstvom smo se morali boriti. Glavno in edino njih orožje je bilo, ako ne volite Gregorčiča, bod pri nas kakor na Francoskem. Iz sol vržej križ, duhovnik ne bo smel več učiti krščanskega nauka, vse duhovnike zapodijo, v cerkvi bodo plesali in svojo ženo vsak kar za podi. To so jim trobili dan na dan v glavo da so bili ubogi zaslepljeni vsi zmešani, če niso imeli miru. Naj se potolažijo. Sedaj ne bodi

več videli duhovnika v svoji hiši do prihod-
volitev ali dokler ne pride po maslo
in zito.

Se to naj omenim. V volilni komisiji je
naprednjak, 2 duhovnika in 4 drugi kle-
rikalci. Postava pravi, da kdor uživa občinsko
podpora, nima volilne pravice. Prigrali so ta-
nega siromaka na volišče, ki je pred komisijo
sam povedal, da uživa že tri leta občinsko
podpora. A ker je bil Gregorčičev volilec, mu
klerikalna komisija dovolila voliti! Sramota!
Protestiral je samo navzoči naprednjak.

Naprednjaki! Bodimo ponosni na to, da ne
pripadamo v to klerikalno družbo, ki se poslu-
že takega orožja in takih sredstev. Mi smo
čisti pošteno in odkrito. Naša vest je čista
in mirna in ponosno gledamo vsakemu v obraz.
Pa, napredni možje: nič se bati, saj pra-
va resnica mora zmagati!

Iz Kala.

(14. maj.)

Klerikal zmaj je s pomočjo gene-
rala Nogi iz nazadnjaške Levpe zmagal
v naprednem Kalu. Toda le navidezno.
General Nogi je s svojim ovcjim stabom 14.
maja zopet odšel in Port-Artur stoji še vedno
na ponosno z višine na armado Nogijevih
črni vojskovodje v boj proti „novi veri“
armado tercijalk, ki je s strupenim jezi-
kom morila napredne volilce in jih pošiljala v
peklenske predale. Ni čuda! Stare
dovolj, in če jim možički pobegnejo, kje
bije druge? Tako je — hvala Bogu — vera
vendarle srečno rešena in tudi cerkve še
stojijo. Le poglejte jo v Kalu, kako
ponosno zre izpod zvonika. One luknje v
stropu pa morajo zamašati premagani „brez-
verci“. Zakaj pa imajo denar, če ne za cer-
kev in v prvi vrsti za farovž. Lepi farovži,
pojedine in mlade kuharice — to je
vera, kaj ne Nogi z opljuvano sukno.

Kakor že gori rečeno, imel je general
pod komando vse kar leze ino gre po
duhovni. Ni se vklonil farski
Kal, dasi je tudi tam napenjal črni
vojskovodja vse svoje moči, da bi pridobil
glavo za furlanskega poslanca Don Antonio
Gregorčiča. Pri tem mu je pomagal učitelj
Kaplana, ki v kratkem avancira do fanatič-
nega kaplana. Da se lov na glasove od strani
črni generalov ni vršil v mejah, ki jih
postava, je samo o bi umljivo, in
o tem se govorili na drugem mestu.

Kakor Kal se je držal trdno tudi Lom.
nekaj nezavednih ljudi je volilo Gregor-
čiča. Toda tudi veliko teh bi volilo dr.
Kaplana, da se jim ni toliko lagalo o ne-
pomoči, v kateri se nahaja vera. Glavno so
tukaj storile tercijalke, ki so napovedo-
vali sodni dan in videte v duhu, kako se lo-
me — ženske tramoma podijo za moškimi
gladih cestah, ki nam jih je poskrbel don
Antonio.

Vi, napredni volilci, ki ste stali kakor
Gregorčič hrabro v naših vrstah, imejte za-
met, da ste storili svojo dolžnost. Boj za nas
ni končan, še veliko dela nas čaka in
večino moramo zmagati. Dan 14. maja ni
za nas dan poraza, ta dan nas je šele
odvil na novo delo in pokazal pot, po kateri
pride do zmage. Izobrazbe treba ljudstvu,
vidi, v kaki temi je dosedaj tavalo. Na
torej!

Iz gor.

Zmagali so klerikalci v gorah. Ako prav
svojarijo svojo zmago, se te svoje zmage ne
morejo veseliti.

Neki gospod vikar je rekel mej drugimi
mimi grožnjami tudi to: Kdor voli
pravega kandidata, je izdajalec
države, izdajalec domovine, izda-
lec slovenskega naroda. Rekel je
da kdor voli nepravga kandidata, ne
in ne more biti boter ne pri
stnu ne pri birmi.

Ta poštenjak je tudi oznanil v cerkvi,
bo ta in ta dan sv. maša v čast sv.
za razsvitljenje ljudi, da bi
volilsko volili, in tudi bila je ta maša in se
volilo za zmago klerikalcev.

Ali ni to grozno tako zlorabiti svete
ramente, sveto nekrvavo daritev v poli-
čne svrhe?

Ljudstvo slovensko, spoznaj vendar en-
krat svoje osrečevalce! Otrsi se teh spon
in misli s svojo glavo! Ni daleč ona doba,
bo brevspešna taka gonja, kakoršno so

sedaj vprizorili gg. duhovniki. Mladina je že
na naši strani. Ko bo zopet volitev državnih
poslancev, bomo obračunali.

Prej omenjeni vikar je v zaupnem go-
voru rekel: ako sem bil vedel, da bo
taka z maga, nisem bil tako „hudo“
pridigal. Torej sami pripoznajo svoje nepra-
vno postopanje. Sami pripoznajo, da so
preveč farbali.

Vse je prišlo na volišče, kar so imeli
klerikalci. Starčki čez devedeset let so prišli;
sicer čez uro hoda je takemu možiču zelo
težavno, a „prepričati“ se je dal ubogi star-
ček, da se gre za vero, in napel je vse
moči in šel volit. Zopet je šel volit mož —
starček, ki niti k maši ne more hoditi ali
volit je šel po groznom protisku klerikalnih
zagrizencev.

V enem županstvu je ostalo čez
90 volilcev naprednjakov doma,
ker so bili vsi zbegani radi g. vikarja gro-
ženj, da ne pomaga nič hoditi k maši in
sploh vse je zastoj, če ne volijo pravega
kandidata. — Ta vikar pa uganja, take ko-
medije, ki so strašno nasprotne njegovim
pridigam. Za danes samo to, a pride vse na
dan ob svojem času.

S PONIKEV.

Naš g. vikar je strastno in divje agi-
tiral za Gregorčiča.

Gledé zmožnosti je rekel, da se ne
gleda na zmožnosti kandidata, samo to je
potrebno, da pristopi h klubu, kamor ga
stranka postavi.

Gledé kandidatov pa je rekel: „Če
postavi klerikalna stranka zlodja za
kandidata, ga jaz volim; če pa
postavi napredna stranka našega
nadškofa, ga jaz ne volim.“

Kako je agitiral kaplan Sok.

Cerkljanski kaplanček Sok je agitiral
po ukazu svojega tehanta kar je le mogel.

Tako je prišel na Polico k nekemu 84
let staremu Kacinu. Kacin je molil rožen
venec. Sok pa mu reče: „Če 6 rožnih
venec izmolite, ne bo nič pomaga-
lo, če ne greste volit Gregor-
čiča.“

Torej izdajica Gregorčič je več vreden
nego sveti rožni venec!

Kapucin na agitaciji.

V Dol. Trebuši je agitiral kot stekel
hudič neki kapucin. Prišel je tudi k neki
ženski. Rekel je: „Tukaj imam Kristusa
križanega v jedni roki, v drugi pa
zastavo Luciferjevo. Komu se za-
pišeš.“

Tako je zbegal ubogo zeno, da 4 dni
ni mogla nič jesti. Tako se je obnašala kot
nosa. Ni čuda, da se je smilila marsikatera
zbešana ženska možu, da se je dal omečati
proti svojemu prepričanju ter je šel volit —
nesrečo gorjskih Slovencev.

Po Tolminskem

so bile za časa volilne borbe ženske vse iz
sebe, divje, nahujskane; v drugače mirnih
hišah so tekle solze, jeza in srd sta vladala,
družinsko življenje je bilo spodkopano; vse
po peklenski agitaciji politikujočih duhovnikov.
Ko so šli iz Tolmina gospodje v okolico na-
govarjat volilce za Gruntarja, so jih napadale
ženske, jih zmerjale ter kričale za njimi kot
obsedene, katere treba poslati v Kluzet! —
Duhovniki so se bili spravili z vso silo na
ženske, naredili so družinske spore, in do-
segli, kar so hoteli doseči.

Domače in razne novice.

IZID VOLITEV. — Prosimo, da nam
zupniki ali somišljeniki naznanijo takoj izid
volitev v četrtek na naslov: „Soča“ —
Gorica.

Oseba vest. — Višji deželnosodni svetnik
v Ljubljani in bivši državni poslanec gosp.
Andrej Ferjančič je upokojen na lastno
prošnjo. Tem povodom je dobil naslov dvor-
nega svetnika.

Pred c. kr. izpraševalno komisijo za obče ljud-
ske in meščanske šole v Gorici so napravili izpit
usposobljenosti za lj. šole se slovenskim uč-
nim jezikom gč. Stipančič Franja; sč slo-

venskim učnim jezikom in iz nemščine kot
predmet gčne. Einspieler Štefanija, Fur-
lani Olga, Mazi Lina, Slokar Avgusta,
Sosič Ana, Zmerzlikar Frida in gsp.
Odlasek Josip; sč slovenskim in nemškim
učnim jezikom gčne. Hribar Franja, Oblak
Katarina, Pogačnik Marija in Zalar Ma-
rija. — V štirih slučajih komisija ni mogla
pripoznati usposobljenosti za lj. šole z nem-
škim učnim jezikom.

Nesramnost klerikalnega agitatorja. — Včeraj
je imel A. Gabršček dva sestanka z volilci v
Tomaju, torej v kraškem kvartirju dr. La-
harnarja. Z vspehom je prav zadovoljen, kar
dokaže tudi volitev 23. t. m.

Ko je A. Gabršček v Starčevi gostilni v
Križu že dokončal svojo nalogo, so za-
čeli možje in fantje po vrsti pripovedovati
križe in težave, katere so imeli z glavarjem
Laharnarjem. Potem pa se je govorilo o agi-
taciji duhovnikov po cerkvah; vsakdo je
vedel kaj povedati. Gabršček pové, kaj so
mu pravili prejšnji dan v Pliskovici, — kar
se oglasi na vratih stekel glas dr. Der-
mastie. Bil je še ves besen zaradi blamaže
v Povirju, kjer je moral teči. Zato je hotel
tu ohladiti si jezo in — pokvariti naš shod.
Mož ni vedel, da so že končali. Lajal je
vmes, da volilci Štreklja ne poznajo, da kan-
didat Štrekelj ni tisti Anton Štrekelj, ki
poučuje po Krasu. Ljudje so se mu smejali,
češ, da Lojzeta poznajo že 30 let. —
Dermastia je drmastil naprej, ali dobil je
tudi, kar je zaslužil. Poseben „šlager“, nešte-
tokrat ponovljen, mu je bil: „igle družbe sv.
C. in M., katerih Gabršček baje noče pro-
dajati, ker ni pri njih dobička“. Gabr. je
odvrnil, da o teh iglah on ničesar ne vé;
toda igle, igle so pele neprestano iz njegovih
ust. Ljudstvo je po svoje ugovarjalo Der-
mastjevim nesramnostim, neštetokrat klicalo:
Živio Štrekelj, dokler Dermastia ni odkuril. —
Na to je Gabr. še pred hišo, kjer se je
zbralo ljudstvo od vseh strani, priporočil vo-
lilec našega kandidata Štreklja, na kar so
zaklicali vsi: Živio Štrekelj! — Vas Križ bo
soglasno volila Štreklja!

Na dan volitev 14. t. m. je zbral v Kalu
pri sodčku piva g. Peter Leban za „Narodni
Sklad“ 3 K. Hvala!

**Desetletnica občanka bralnega in pevskega dru-
štva v Št. Andrežu.** — Zadržji smo naznanili, da
priredi bralno in pevsko društvo v Št. An-
drežu veselico na binkoštni ponedeljek. Radi
neugodnega vremena včeraj so morali veselico
odnesti na nedeljo 26. t. m.

Dostavljamo, da je s to veselico zdru-
ženo proslavljenje desetletnice občanka
imenovanega društva ter obletnice razvitja
zastave.

Dr. Gregorčič in Štrekelj. — Dr. Gregorčič
se je norčeval v Rihembergu s Štrekljem, ko
je izpraševal Plahajnarja, če zna orati, trte
cepiti itd., v svojem listu „Gorica“ pa je blatil
Štreklja: če se je že umil, da ne bo smrdel
v parlamentu po dalmatinskih figah in po trtni
uši. — Kakšna surovost! Tako zaničuje Gre-
gorčič Štreklja in kmetški stan. Dajte, volilci,
takemu nesramnemu, podlemu zaničevalcu
kmetškega stanu odgovor, kakoršnega zasluži!

Iz županije Bate. — Kaj so uganjali kleri-
kalci pri nas, kaže ta slučaj: Josip Madon,
Madoni št. 149 in njegova dva sinova niso
mogli voliti, ker jim obhodnik — obenem kleri-
kalni agitator — ni vročil izkaznice. Kleri-
kalcem je puščal na domu, če tudi jih ni bilo
doma. Pri sosedu je pustil, ko je bila doma
le 9-letna hčerka.

Na dan volitve so šli k županstvu in
zahtevali izkaznico, ali rekli so jim, da je —
prepoznano.

Učitelj Rustja in kurat Ciril Vuga sta
vodila tako agitacijo!

Tako so sleparili volilce, o katerih so
slutili, da ne bi volili farovškega kandidata.

**Slovenec v Gorici so se branili dajati glasov-
nice.** — Kolavčič Ivan, delavec je v ime-
niku za mesto pod št. 2055. Na magistratu
nis hoteli dati izkaznice. — Šel je z njim
nekdo na magistrat. — Niso hoteli dati na
nikak način. — Šele potem, ko je rekel, da
bo volil Maranija, — so rekli: „a, če je tako,
bomo pa videli“. — In res, hitro je prišel
nekdo na dom k njemu, vročil mu izkaznico,
napisal sam na glasovnico Maranija in jo po-
čelkal, da ni bilo prostora za novo ime. Sicer
Marani tega glasu ni dobil, ali slovenski vo-
lilec je bil na ta način okraden volilne
pravice.

V Stratičah ima hišo Peter Leban. Mož
je rojen v Gorici, plačuje davke že 39 let, pa
ni mogel priti do volilne pravice. Reklamiral

je, pa vse zaman. Leban ni prišel do volilne
pravice, edino le zato, ker je Slovenec.

Tako so odvrčali Slovence od volilne
pravice, vlačili pa na volišče celo berače s
ceste in bolnike od usmiljenih bratov.

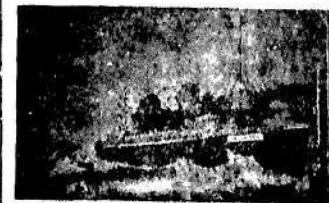
Klerikalni shod v Črnicah z dne 9. maja. —
Naj lažejo, kolikor hočejo, naj zavijajo resnico,
naj tajijo črniški čeruhi kolikor se jim
zljubi, res je pa vendarle, da je na klerikal-
nem shodu v Črnicah dne 9. maja bilo na-
vzočih 6 žensk, ki so se shoda dejansko ude-
ležile in ponajveč pomagale delati „ljudsko
voljo“. Tako je in nič drugače. — Franc Ko-
sovel, Anton Vovk, Virgil Toplikar.

Tovarna slamnikov F. Cerar Domžale — Stob

se priporoča gospodom trgovcem in
slavnemu občinstvu za obilo naročanje
vsakovrstnih

slamnikov.

Cene nizke. Postrežba točna. —
Cenik na zahtevo poštnine prosto.

Samo 6
dni

Havre-New York

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki
Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta čez
Bazel, Pariz in Havre v Ameriko.

Veljavne vozne listke
in brezplačna pojasnila daje samo

Ed. Šmarda,
oblastveno potrjena potovalna pisarna

v Ljubljani, Dunajska cesta 18,
v novi hiši „Kmetške posojilnice“, nasproti
znane gostilne pri „Figovcu“.

Ženstvo!

Strjenje krvi itd. zdravi:
P. Ziervas, Kalk pri Kolinu št. 244.

Gospa G. v M. piše:
„Daše sredstvo mi je hitro pomagalo.“

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodje
vseh vrst.
Priznane težko pocorbajene
najlepše forme.

Kompletne kasete namiz-
nega orodja, posodja za
smake, kave, čaj, namizni
podstavki, umetni
izdelki.

Jedino nadomestilo
pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije
in kavarna, kakor tudi pensijone, gospo-
dinstvo itd.

C. kr. dvorni saločiniki
Christofle & Co. — Dunaj

L. Operaring 5 (Heinrichshof).
— Ilustrovan cenik na zahtevanje. —
V vseh mestih zastopano po prekupcih.
Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki
gospo. tovarniško znambo in ime Christofle.

Denar prihrani, kdor kupi izdelovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,
v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi največ
izbero pohištva vsek
vsak stan, priprostega in naj-
finejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.
Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.
Gene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na šipe in platno, ogledala,
žima in platno.

Modre žene

Zahtevajo knjigo: „Motenje perijede“,
spisal dr. med. Levis. — Knjige se raz-
pošilja proti povzetju K 1-20.

Pojasnila daje zastoj

P. ZIERVAS

Kalk 244 pri Kolinu (Köln) ob Renu.

Orožja— municije,

predmeti za lov, dinamitne
patrone.

Zaloga šivalnih strojev in dvokoles
različnih sistemov. Lastna delavnica in
popravljalnica orožja dvokoles in šivalnih
strojev.

Kerševani & Čuk

v Gorici

— Stolni trg št. 9. —

Odlikovana pekarija in sladničarna

Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfi-
nejega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočne
pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje
na drobno ali v originalnih butelkah
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogo-
brojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.

Pomladansko zdravljenje.

Koncentriran sirup iz saseparile.

Ta sirup je izdelan na poseben
menjalni način ter vsebuje vse kre-
pilne snovi sasaparile in sladkih
korenin. — Deluje izvrstno in v
vspehom pri krvnih boleznih.

Cena 1 steklenice K 1-40.

Ravno isti sirup po način potassio-
protojoduro K 1-60.

Dobiva se edino le v

lekarni **CRISTOFOLETTI**,
v Gorici na Travniku.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun pošne hranilnice števil. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne
12. marca 1907. se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od 10.000 kron
dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje
posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadruženikom na vknjižbe po 5½%, na varščino
ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5½%.

Stanje 31. dec. 1906.: Zadržnikov 1823 z deleži v znesku
104.790 kron. — Hranilne vloge: 1.675.188-82. — Posojila:
1.617.190-37. — Reservni zaklad: 82.382-63. — Vrednost hiš:
112.328-—

Srebrna svetinja na svetovni razstavi v Parizu l. 1900. Srebrna svetinja na dunajski razstavi 1902.

Najbolji škrob

GLANCINE

Fritz Schulz ml.

akc. družba v Eger in na Lipskem.

Glanzine daje najlepše perilo.

Pfaffovi šivalni stroji

so res najboljši za rodbinsko rabo, kakor
na pr. za šivanje, krpanje in umetno ve-
zenje. — Neprekosljivi za obrtne namene,
šivajo naprej in obratno, tiho in mirno
brez vsakega ropota. Jamčiva do 10 let.

Glavna zaloga in zastopstvo

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

Magistratna ulica števil. 1.

Imava v zalogi tudi šivalne stroje raznih drugih vrst in tovarov.

Cene zmerne, pogoji ugodni.

Slavno občinstvo je naproseno, da pred nabavo šivalnega stroja zahteva cenik, kateri se pošlje zastoj in fraška.

== SVETOVNO ZNANI ==

FERNET-BRANCA

BRATOV BRANCA V MILANU

jedini lastniki načina za izdelovanje,

je najbolj učinkujoča želodčna grenčica sveta!

Neizogibno potrebno v vsaki družini!

Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki kavarni.

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in zaloga peči, ponudijo vsako poljubno množino

== patentiranih ==

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“ (Strangfalziegel) „Sistem MARZOLA“

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

== Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. ==

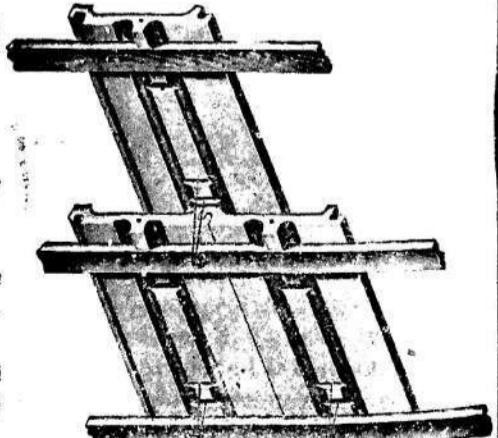
Vsaki strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žico privezati, kar je gotovo velike
važnosti za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojšnja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki

Sprejmejo se zastopniki.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMAATIZMU in PROTINU

je liker **Godina** izdelan v Trstu v lekarnah **Rafael Godina**, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; **Josip Godina**,
lekarna „All' Igna“, Via del Farneto 4.

Cena steklenice K 1-60. Iz Trsta se po povzetju pošlje 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim saskom K 7-— preko poštnice.